

مطالعه ارتباط برخی عوامل محیطی با پراکنش پوشش گیاهی در مراتع دنبلید طالقان

• محمدعلی زارع چاهوکی (نویسنده مسئول)

دانشیار دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

• آذین زارعی

دانش آموخته کارشناسی ارشد مرتعداری دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

• محمد جعفری

استاد دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

تاریخ دریافت: آبان ماه ۱۳۸۹ تاریخ پذیرش: اردیبهشت ماه ۱۳۹۰

تلفن تماس نویسنده مسئول: ۰۲۶۳۲۲۲۳۰۴۴

Email: mazare@uf.ac.ir

چکیده

به منظور تعیین عوامل محیطی مؤثر بر پراکنش رویشگاه گونه‌های گیاهی در مراتع دنبلید طالقان نمونه‌برداری از خاک، توپوگرافی و پوشش گیاهی رویشگاه‌های مورد بررسی در مناطق معرف رویشگاه به روش تصادفی-سیستماتیک انجام شد. در هر منطقه نمونه‌برداری، ۲ ترانسکت به طول ۱۰۰ متر مستقر و در طول هر ترانسکت در ۳۰ پلات یک متر مربعی فهرست گونه‌ها و درصد تاج پوشش آنها تعیین شد. همچنین در ابتدا و انتهای هر ترانسکت پروفیل حفر شده و از عمق‌های ۰ تا ۳۰ سانتی‌متری نمونه خاک برداشت شد. در هر منطقه نمونه برداری شیب و در آزمایشگاه برخی خصوصیات خاک شامل: بافت، هدایت الکتریکی، اسیدیته، ماده آلی و آهک تعیین شدند. سپس برای تعیین عوامل محیطی مؤثر بر پراکنش گونه‌های گیاهی از تجزیه مؤلفه‌های اصلی (PCA) و تجزیه تطابق کانونیک (CCA) استفاده شد. نتایج به‌دست آمده حاکی از آن است که بافت، میزان ماده آلی و درصد شیب از مهمترین عوامل مؤثر بر پراکنش گونه‌های گیاهی منطقه مورد مطالعه است.

کلمات کلیدی: پراکنش گونه‌های گیاهی، مراتع طالقان، عوامل محیطی، تجزیه مؤلفه‌های اصلی، تجزیه تطابق کانونیک

Watershed Management Research (Pajouhesh & Sazandegi) No 94 pp:65-73

Effective environmental factors on distribution of plant species (Case study: Donbalid rangelands of Taleghan)

By: M.A. Zare Chahouki, Associate Prof., Faculty of Natural Resources, University of Tehran, (Corresponding Author; Tel: +982632223044) Iran A. Zarei, MSc. Graduate, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran, M. Jafari Professor, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran

In this paper effective environmental factors on plant distribution of Taleghan rangelands has been investigated Then, sampling in each unit was done along two 150 meter transects. 15 plots (1 m²), established along each transect in 10 meter distances. The kind and the amount of existing species and the percentage of vegetation cover were determined in each plot. At the beginning and at the end of each transect, a profile was dug and soil. Sampling was done from 0-30 centimeter. Among soil properties, clay, silt, sand, organic material, lime, pH and EC were measured. To determine the major factors affecting plant distribution variations, Principle component analysis was used. The results showed that among studied factors aspect, texture, lime, parent material had the most influence on plant distribution.

Keywords: Distribution of plant species, Taleghan rangelands, Environmental factors, Principal component analysis, Canonical Correspondence Analysis, Principle Component Analysis.

مقدمه

با توجه به اینکه مراتع نقش عمده‌ای در تأمین علوفه دامی، تولید گیاهان دارویی- صنعتی، زیستگاه حیات وحش، تفریح و تفرج و حفظ آب و خاک در حوزه‌های آبخیز دارند، مدیریت صحیح مراتع با هدف بهره‌برداری پایدار اهمیت خاصی دارد. به همین منظور اولین قدم برای مدیریت مراتع، تعیین رویشگاه گیاهان مرتعی و عوامل مؤثر بر پراکنش آنهاست.

Grabherr و همکاران (۲۰۰۳) آنالیز جوامع یا گونه‌های گیاهی و طبقه بندی اکولوژیکی گونه‌های گیاهی را روشی برای تشخیص ارتباط پوشش گیاهی و عوامل محیطی می‌داند. در زمینه بررسی ارتباط فاکتورهای خاکی بر پراکنش رویشگاه‌های گیاهی مطالعات گسترده‌ای در سراسر جهان صورت گرفته است. Zare Chahouki (۲۰۰۶) برای تعیین عوامل محیطی مؤثر بر پراکنش پوشش گیاهی در مراتع پشتکوه یزد از روش‌های تجزیه تطابق کانونیک (CCA)^۱ و تجزیه مؤلفه‌های اصلی (PCA)^۲ استفاده کرد و به این نتیجه رسید که ارتباط ویژه‌ای بین پراکنش تیپ‌های گیاهی با ویژگی‌های خاک وجود دارد، به طوری که پراکنش پوشش گیاهی تحت تأثیر هدایت الکتریکی، بافت خاک، املاح پتاسیم، گچ و آهن قرار دارد.

Taghipoor و همکاران (۲۰۰۸) در بررسی اثر عوامل محیطی بر پراکنش گونه‌های مرتعی در منطقه هزار جریب بهشهر دریافتند که مهمترین عوامل خاکی مؤثر در پراکنش و استقرار گونه‌های غالب منطقه، رطوبت و pH و از بین عوامل پستی و بلندی، ارتفاع از سطح دریا می‌باشد. این پژوهشگران نشان دادند که با افزایش ارتفاع از سطح دریا، گونه‌های بالشتکی مانند *Onobrychis cornuta* و *Acantholimon pterostegium* پراکنش بیشتری داشته‌اند. Heydari و همکاران (۲۰۰۹) با بررسی رابطه برخی از عوامل فیزیوگرافی و فیزیکی- شیمیایی خاک با گروه‌های بوم‌شناختی گیاهی در منطقه حفاظت شده مله گون ایلام با استفاده از روش‌های تجزیه تطبیقی متعارف (CCA)، تجزیه مؤلفه‌های اصلی (PCA) و آنالیز دو طرفه گونه‌های شاخص (TWINSpan) به این نتیجه رسیدند که سه گروه گونه در منطقه مورد مطالعه وجود دارند. گروه اول با

اسیدینه خاک همبستگی مثبت داشته و از گونه‌های شاخص آن می‌توان به *Medicago rigidula* و *Stipa capensis.Fibigia macrocarpa* اشاره کرد، گروه دوم در ارتفاعات بالای منطقه تشکیل شده و میزان عناصر غذایی آن بیشتر و خاک آن نیز مرطوب‌تر از رویشگاه سایر گروه‌هاست. گونه‌های *Quercus brantii.haussknechtii Amygdalus*، به‌عنوان گونه‌های شاخص *Galium verum* و *Bromus tectorum* گروه گونه دوم تعیین شدند، گروه سوم با گونه‌های شاخص *Daphne mucronata* و *Euphorbia macroclada* در مقابل گروه دوم، در ارتفاعات پایین منطقه تشکیل شده و میزان عناصر غذایی آن هم نسبت به گروه دوم کمتر بوده است.

Zhang و همکاران (۲۰۰۵) پراکنش فلور جوامع گیاهی بیابانی اراضی پست رودخانه تاریم را در جنوب ژینجی هانگ چین با استفاده از روش‌های CCA برای ۱۸ گونه و ۷ نوع منطقه بررسی کرد و دریافت که گرادیان محیطی مؤثر بر پراکنش گونه‌های گیاهی، در محور اول شامل عمق آب زیرزمینی و در محور دوم شامل رطوبت خاک، pH و قلیائیت و مواد معدنی می‌باشد. Comin (۲۰۰۵)، در ارزیابی رابطه انواع پوشش گیاهی و عوامل محیطی دریافتند که بافت خاک، بارندگی و شوری نقش عمده‌ای در پراکنش گونه‌های گیاهی را داشته‌اند و با عوامل فیزیوگرافی همبستگی معنی‌داری دارد.

Baruch (۲۰۰۵) در مطالعه ساواناهای ونزولا با استفاده از روش‌های TWINSpan و CCA نشان داد که عواملی مثل حاصلخیزی خاک، ظرفیت تبادل کاتیونی، آب در دسترس، طول دوره خشکی، بارندگی زیاد، مقدار بالای شن خاک و ارتفاع از سطح دریا از عوامل مؤثر در تفکیک ساواناها هستند.

Barrett (۲۰۰۶) عمق آب زیرزمینی و بافت خاک را به‌عنوان عوامل کلیدی تعیین‌کننده پراکنش جوامع گیاهی در سواحل دریاچه‌های شور معرفی کرد. همچنین Yibing (۲۰۰۸) در پژوهشی که با روش‌های تجزیه مؤلفه‌های اصلی (PCA) و تجزیه کانونیک (CA) در چین انجام داد، بیان

تصادفی- سیستماتیک در هر تیپ گیاهی انجام شد. سطح پلات‌های نمونه‌برداری با روش سطح حداقل تعیین شد، تعداد و فاصله پلات‌های نمونه‌برداری متناسب با تغییرات شرایط محیطی و پوشش گیاهی انتخاب شد، با توجه به طول دامنه‌ها و سطح منطقه نمونه‌برداری طول هر ترانسکت ۱۰۰ متر انتخاب شد.

با توجه به پراکنش یکنواخت پوشش گیاهی و شیبدار بودن منطقه مورد مطالعه، در هر تیپ گیاهی دو ترانسکت به طول ۱۰۰ متر، یکی در جهت شیب و دیگری عمود بر شیب مستقر شد و در طول هر ترانسکت در ۳۰ پلات یک متر مربعی، فهرست گونه‌های گیاهی و درصد تاج پوشش آنها ثبت شد. همچنین به منظور برداشت نمونه خاک در ابتدا و انتهای هر ترانسکت یک پروفیل حفر شد و با توجه به عمق خاک منطقه از عمق ۰-۳۰ سانتی‌متر نمونه خاک برداشت شد و در هر منطقه نمونه‌برداری شیب نیز یادداشت شد. در آزمایشگاه نمونه‌های خاک بعد از خشک شدن در هوای آزاد، کوبیده شده و از الک ۲ میلی‌متری عبور داده شدند تا برای آزمایش‌های فیزیکی و شیمیایی آماده شوند. در آزمایشگاه، بافت خاک با روش هیدرومتری^۴، هدایت الکتریکی در عصاره اشباع به کمک دستگاه هدایت‌سنج الکتریکی^۴، pH (اسیدیته خاک در گل اشباع) با روش الکترومتری^۵، ماده آلی به روش اسید سولفوریک سرد و غلیظ و آهک به روش کلسیمتری تعیین شدند.

سپس به منظور بررسی تغییرات پوشش گیاهی در طول گرادیان محیطی و تعیین مهمترین عوامل محیطی مؤثر بر پراکنش پوشش گیاهی بعد از بررسی داده‌ها از تجزیه مؤلفه‌های اصلی (PCA) و آنالیز تطابق کانونیک (CCA) استفاده شد. هنگام کاربرد این روش بایستی داده‌ها با استفاده از میانگین صفر و واریانس واحد استاندارد شوند تا داده‌ها در جهت گونه‌ها و متغیرهایی که بیشترین واریانس دارند، اربیی پیدا نکنند (Zare chahouki, ۲۰۰۶).

نتایج

جدول ۱ بیانگر تیپ‌های گیاهی و کد تیپ‌های موجود در منطقه مورد مطالعه می‌باشد. در جدول ۲ نتایج مطالعات خاک شناسی در تیپ‌های گیاهی منطقه مورد مطالعه و مقایسه خصوصیات خاک در تیپ‌های گیاهی مورد مطالعه آورده شده است. نتایج این جدول نشان می‌دهد به جز اسیدیته، هدایت الکتریکی و ماده آلی سایر ویژگی‌های خاکی در تیپ‌های مختلف با یکدیگر تفاوت معنی‌داری دارند.

رسته بندی پوشش گیاهی با روش تجزیه مؤلفه‌های اصلی (PCA)

برای تعیین مؤثرترین عوامل از بین عوامل محیطی مورد بررسی، از روش تجزیه مؤلفه‌های اصلی استفاده شد، نتایج تجزیه مؤلفه‌های اصلی در جدول ۳ ارائه شده است. با توجه به مقادیر ویژه^۶، مؤلفه‌های اصلی اول و دوم به ترتیب ۵۱/۷۷ و ۲۱/۵۳ درصد از تغییرات پوشش گیاهی را توجیه می‌کنند. همبستگی متغیرها با مؤلفه‌ها که در جدول ۴ آمده است، بیانگر آن است که مؤلفه اول شامل میزان ماسه و مؤلفه دوم شامل خصوصیات ماده آلی و درصد شیب است. از آنجایی که مؤلفه‌های اول و دوم سهم عمده‌ای در تغییرات پوشش گیاهی منطقه دارد، بنابراین از بین عوامل محیطی مورد بررسی مهمترین عامل مؤثر در تفکیک تیپ‌های گیاهی منطقه مورد مطالعه درصد ماسه، میزان ماده آلی و شیب هستند.

کرد که خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک مثل مواد غذایی، رطوبت، شوری و اسیدیته که بر روی همگنی زیستگاه تأثیرگذار هستند، الگوی پراکنش جوامع گیاهی را در این مناطق کنترل می‌کنند.

Wei-Qiang و همکاران (۲۰۰۸) در بررسی ارتباط بین فاکتورهای خاکی و پوشش گیاهان شورپسند در شمال چین از روش‌های PCA، CCA استفاده کردند و دریافتند که شوری، اسیدیته، رطوبت و نیتروژن در دسترس مهمترین فاکتورهای مؤثر بر پراکنش پوشش گیاهی موجود در منطقه می‌باشد.

Amiri و Saddatfar (۲۰۰۹) با استفاده از روش‌های رسته‌بندی به بررسی متغیرهای مؤثر بر تغییرات کمی و کیفی گونه *Astragalus parrawinus* در مراتع خشک در ایران پرداختند و به این نتیجه رسیدند که همبستگی معنی‌داری بین تراکم و درصد تاج پوشش با عوامل مربوط به خاک وجود دارد. نتایج حاصل از بررسی‌ها بیانگر این مطلب بود که عامل نسبت C/N و SAR در عمق بیشترین تأثیر را روی تراکم و درصد تاج پوشش گونه *A. parrawinus* دارد. همچنین هدایت الکتریکی و اسیدیته تأثیر زیادی بر خصوصیات گونه مورد مطالعه ندارد. Tatian و همکاران (۲۰۱۰) در بررسی فاکتورهای فیزیوگرافی و خاکی مؤثر بر گروه‌های گونه‌ای در شرق مراتع کوهستانی البرز دریافتند که گونه‌های گیاهی پاسخ‌های متفاوتی به پارامترهای خاکی و توپوگرافی دارند.

با توجه به موارد اشاره شده، بررسی رابطه میان پوشش گیاهی و شرایط محیطی از مباحث مهم در بوم‌شناسی جوامع گیاهی محسوب می‌شود، در این راستا این پژوهش در منطقه دنبلید طالقان با هدف تفکیک جوامع گیاهی و تعیین مهمترین عامل یا عوامل مؤثر بر پراکنش آنها انجام شد، شناسایی این عوامل در اکوسیستم به واسطه پیشنهاد گونه‌های سازگار با شرایط محیطی منطقه مورد مطالعه، به مدیریت مناسب در منطقه موجود و مناطق مشابه کمک شایانی می‌کند.

مواد و روش‌ها

معرفی منطقه مورد مطالعه

این پژوهش در زیر حوزه آبخیز دنبلید حوزه آبخیز میراش-شهراسر واقع در منطقه طالقان انجام شد. میانگین بارندگی این منطقه ۵۶۵ میلی‌متر و رژیم بارندگی آن مدیترانه‌ای است. حداکثر ارتفاع در این منطقه ۲۹۰۰ متر و حداقل آن ۱۸۰۰ متر است. اقلیم منطقه بر اساس روش آمبرژه نیمه خشک سرد، بر اساس روش کوپن معتدل و مرطوب و بر اساس روش دومارتن از نوع مرطوب و رژیم حرارتی منطقه خشک و سرد است.

روش تحقیق

در مرحله مطالعات مقدماتی با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی، زمین‌شناسی، سنگ‌شناسی، ژئومورفولوژی و عکس‌های هوایی، نقشه واحدهای کاری منطقه مورد مطالعه تهیه شد. سطح منطقه مورد مطالعه ۲۱۴۵/۶۱ هکتار می‌باشد که پس از تعیین واحدهای کاری با استفاده از عکس‌های هوایی، نقشه توپوگرافی و بازدید صحرایی نسبت به شناسایی گونه‌های گیاهی منطقه و تفکیک تیپ‌های گیاهی اقدام شد. در نهایت ۱۰ تیپ گیاهی در منطقه شناسایی گردید، سپس نمونه‌برداری به روش

جدول ۱- تیپ‌های گیاهی و کد تیپ آنها در مراتع دنبلید طالقان

کد تیپ	تیپ گیاهی	کد
Ag-As	<i>Agropyron intermedium_Astragalus siliquosus</i>	۱
St-He	<i>Stipa barbata_Hetrantrum Sp</i>	۲
As-He	<i>Astragalus siliquosus_Hetrantrum Sp</i>	۳
Go-Br	<i>Gondeliatornefortii_Bromus tectorum</i>	۴
St-As	<i>Stipa barbata_Astragalus siliquosus</i>	۵
He-Ae	<i>Hetrantrum Sp_Aegilops Sp</i>	۶
Ag-Ho	<i>Agropyron intermedium_Hordeum bulbosum</i>	۷
Fe-Ag	<i>Ferula ovina_Agropyron intermedium</i>	۸
Br-As	<i>_Astragals Siliquosus Bromus tectorum</i>	۹
St-Ce	<i>Stip barbata_Centurea Sp</i>	۱۰

جدول ۲- نتایج مطالعات خاک شناسی و مقایسه خصوصیات خاک در تیپ‌های گیاهی منطقه مورد مطالعه

کد	کد تیپ	ماسه (درصد)	سیلت (درصد)	رس (درصد)	آهک	ماده آلی	pH	EC
۱	Ag-As	۷۵	۱۳	۱۲	۰	۱/۶	۷/۵	۰/۳
۲	St-He	۵۵	۲۵	۲۰	۱/۱	۱/۲	۷/۵	۰/۵
۳	As-He	۵۸	۲۴	۱۸	۱/۳	۱/۸	۷/۵	۰/۵
۴	Go-Br	۳۵	۳۲	۳۲	۰	۱/۸	۷/۲	۰/۴
۵	St-As	۶۲	۱۴	۲۴	۸/۸	۱/۲	۷/۷	۰/۲
۶	He-Ae	۶۶	۱۵	۱۴	۳/۹	۱/۸	۶/۸	۰/۳
۷	Ag-Ho	۱۵	۳۷	۴۸	۱۳/۷	۲	۷/۷	۰/۵
۸	Fe-Ag	۳۴	۳۳	۳۲	۱۲/۶	۱/۸	۷/۸	۰/۵
۹	Br-As	۴۰	۳۰	۳۰	۳/۹	۲/۳	۷/۷	۰/۲
۱۰	St-Ce	۸۲	۸	۱۰	۰/۶	۰/۳۰	۷/۵	۰/۵
میانگین	بین گروه‌ها	۹۹۱/۳۶	۲۶۵/۱۴	۲۹۲/۴	۵۰/۵۳	۰/۴۷	۰/۱۲۱	۰/۰۱۸
مربعات	درون گروه‌ها	۳۶/۸	۳۵/۳۵	۱۳/۲	۴/۱۲	۰/۴۲	۰/۰۴۱	۰/۰۱
	مقدار F	۲۶/۹ ***	۷/۵ **	۲۲/۲ ***	** ۱۲/۲۸	۱/۱۲ ns	۲/ns۹۶	۱/۷۷ ns

گونه‌هایی که در جهت مثبت محور اول قرار دارند، با ماسه رابطه معکوس دارند، در مؤلفه دوم ماده آلی و درصد شیب دارای ضریب همبستگی منفی هستند، بنابراین گونه‌هایی که در جهت مثبت محورها قرار دارند، با ماده آلی و درصد شیب رابطه معکوس و گونه‌هایی که در جهت منفی محور مختصات دوم قرار دارند، با این عوامل محیطی رابطه مستقیم دارند.

با توجه به وضعیت رویشگاه‌های *Agropyron intermedium*-*Hordeum bulbosum* و *Hetrantrum sp*-*Aegilops sp* روی

شکل ۱ پراکنش تیپ‌های گیاهی را در ارتباط با عوامل محیطی نشان می‌دهد، برای تفسیر این شکل باید به طول بردارها و همچنین زاویه آنها با هر یک از محورهای مختصات توجه کرد. بدین ترتیب که هر چه زاویه بردار با محورهای مختصات کمتر و طول آن بیشتر باشد، ضریب همبستگی بردار با آن محور مختصات بیشتر خواهد بود.

تحلیل همبستگی انجام شده برای متغیرهای محیطی نشان داد که در مؤلفه اصلی اول ماسه دارای ضریب همبستگی منفی است، بنابراین

ماده آلی و درصد شیب بیشترین همبستگی را دارد، به طور کلی رویشگاه‌های موجود در ربع سوم با ماسه و میزان ماده آلی و درصد شیب رابطه مستقیم دارند. در ربع چهارم، رویشگاه *siliquosus Stipa* شیب رابطه مستقیم تحت تاثیر ماسه و رویشگاه‌های *barbata-Astragalus* بیشتر تحت تاثیر ماسه و رویشگاه‌های *Astragalus Gondelia tornefortii-Bromus tectorum* و *siliquosus-Bromus tectorum* بیشتر تحت تاثیر ماده آلی و درصد شیب قرار دارند، به طوری که با کاهش ماسه و افزایش ماده آلی و درصد شیب احتمال حضور این سه تیپ گیاهی افزایش می‌یابد.

نمودار رسته بندی، این رویشگاه‌ها با میزان ماسه، ماده آلی و درصد شیب رابطه معکوس دارند، به طوری که با کاهش ماسه و درصد شیب شرایط محیطی برای ظهور این دو تیپ گیاهی مساعد می‌شود.

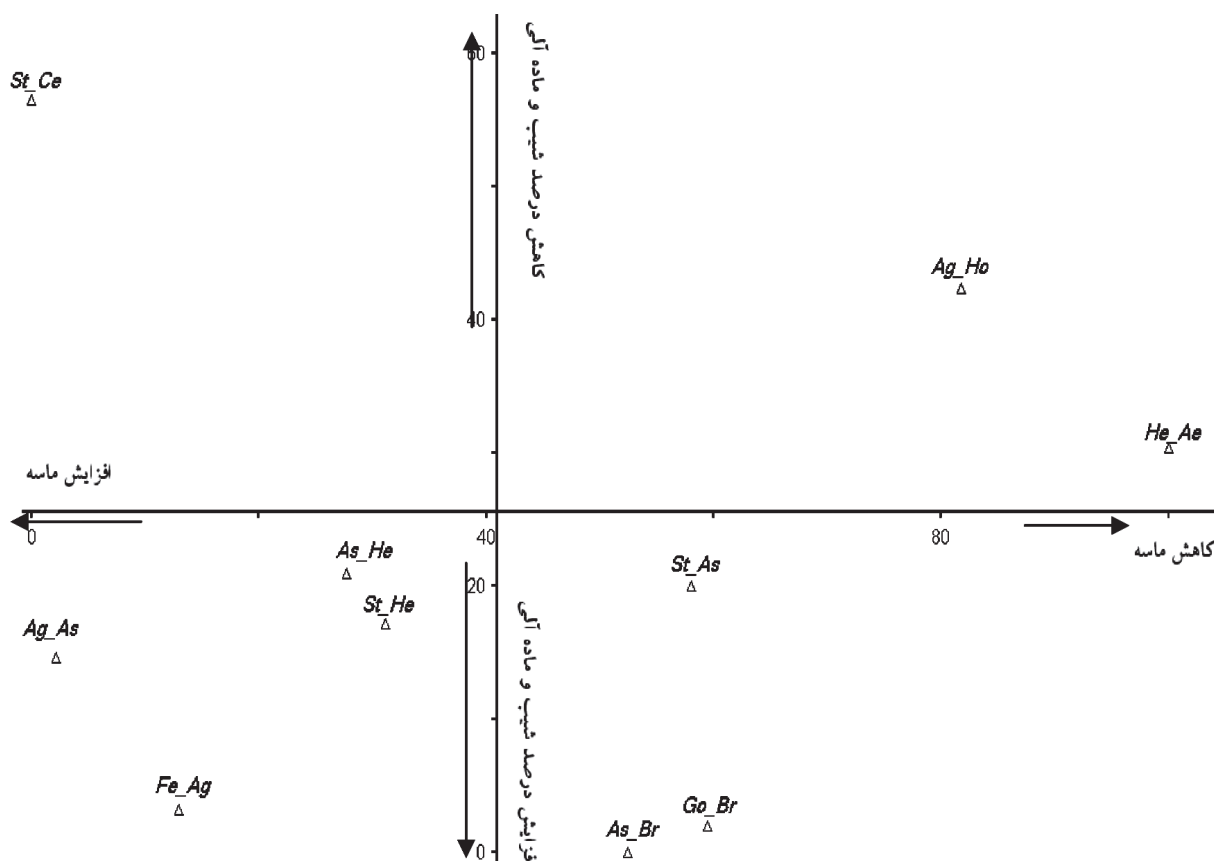
رویشگاه *Agropyron intermedium-Astragalus siliquosus* بیشترین همبستگی را با ماسه، رویشگاه‌های *Astragalus siliquosus-* و *barbata-Hetrantrum sp Stipa* در شرایط رویشگاهی کاملاً مشابه به یکدیگر و *Hetrantrum sp* رویشگاه *Ferula ovina-Agropyron intermedium* با میزان

جدول ۳- مقادیر ویژه و درصد واریانس مؤلفه‌های تأثیرگذار بر پراکنش پوشش گیاهی براساس تجزیه مؤلفه‌های اصلی

مؤلفه‌ها	مقادیر ویژه	درصد واریانس	درصد تجمعی واریانس
۱	۴/۱۴۱	۵۱/۷۶۹	۵۱/۷۶۹
۲	۱/۷۲۳	۲۱/۵۳۲	۷۳/۳۰۱
۳	۰/۹۸۶	۱۲/۳۲۱	۸۵/۶۲۱
۴	۰/۴۸۲	۶/۰۲۳	۹۱/۶۴۵
۵	۰/۳۶۵	۴/۵۶۷	۹۶/۲۱۱
۶	۰/۱۹۱	۲/۳۸۶	۹۸/۵۹۷
۷	۰/۱۱۲	۱/۳۸۹	۹۹/۹۹۵
۸	۰/۰۰	۰/۰۰۵	۱۰۰/۰۰۰

جدول ۴- همبستگی بین ویژگی‌های محیطی با مؤلفه‌های اصلی در تجزیه مؤلفه‌های اصلی پوشش گیاهی مراتع طالقان

عامل محیطی	مؤلفه اول	مؤلفه دوم	مؤلفه سوم	مؤلفه چهارم	مؤلفه پنجم	مؤلفه ششم
رس	۰/۴۶۰۲	-۰/۱۲۰۶	۰/۰۲۴۸	۰/۱۰۶۷	-۰/۰۲۹۸	۰/۵۹۶۳
ماسه	-۰/۴۶۵۴	۰/۲۰۶۸	-۰/۰۳۳۴	۰/۱۹۹۲	۰/۰۹۱۱	-۰/۰۶۸۵
سیلت	۰/۴۰۹۵	-۰/۲۲۹۰	۰/۱۳۸۵	-۰/۴۹۰۶	-۰/۲۴۹۲	-۰/۵۴۸۷
ماده آلی	۰/۲۶۸۳	-۰/۵۵۶۵	۰/۱۰۸۶	-۰/۳۳۳۸	-۰/۴۳۴۹	۰/۰۳۵۲
آهک	۰/۳۴۴۴	۰/۳۸۱۶	-۰/۲۵۱۰	۰/۱۸۶۰	۰/۶۰۸۱	-۰/۴۲۲۴
شیب	-۰/۲۶۸۲	-۰/۵۵۳۱	-۰/۱۳۲۷	۰/۴۳۸۵	-۰/۱۸۵۲	-۰/۳۶۰۸
اسیدیته	-۰/۲۴۶۲	۰/۳۴۲۷	۰/۵۹۲۹	۰/۵۵۲۰	-۰/۳۵۹۴	-۰/۱۶۹۶
هدایت الکتریکی	-۰/۲۸۴۲	-۰/۱۰۷۷	۰/۷۳۱۵	-۰/۲۵۵۳	۰/۴۵۴۲	۰/۰۰۲۳

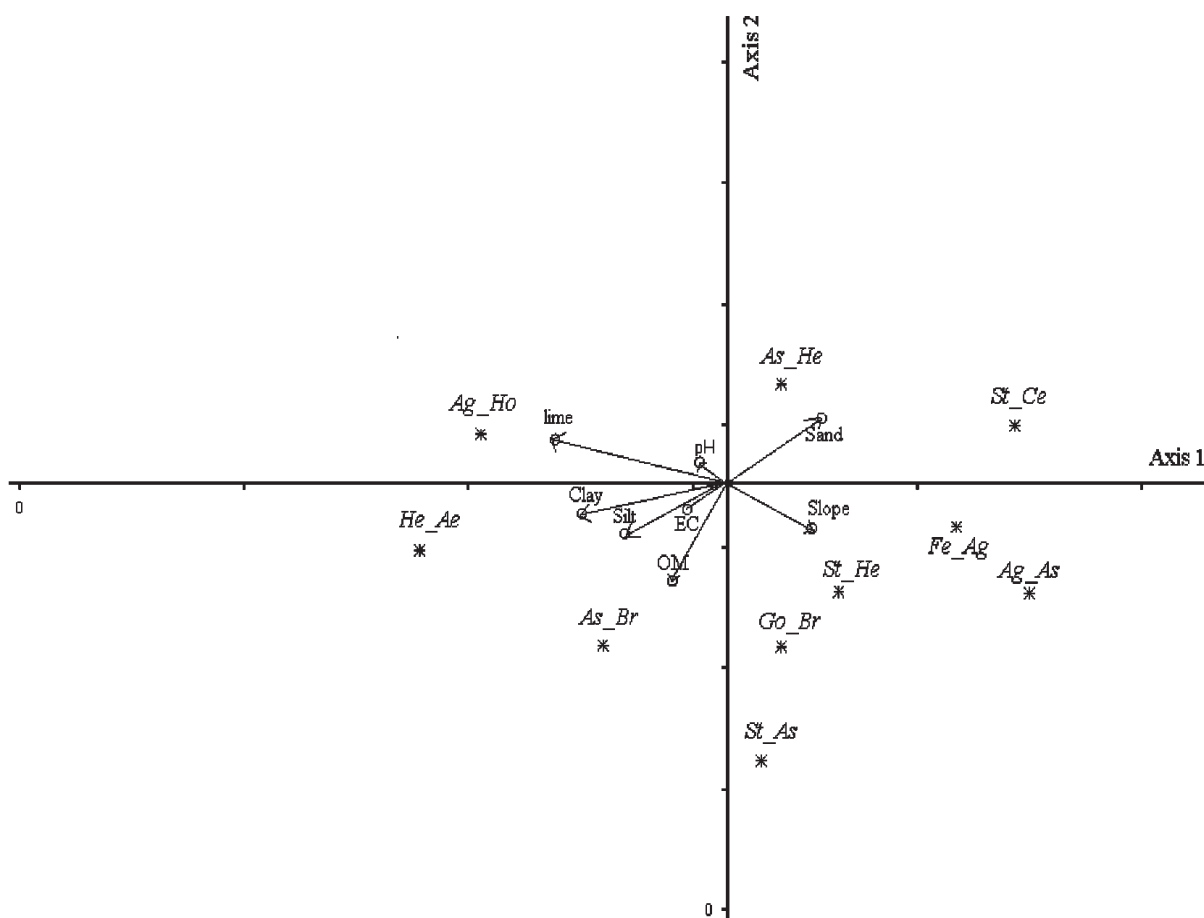
شکل ۱- رسته‌بندی پوشش گیاهی مراتع دنبلید طالقان در ارتباط با عوامل محیطی با روش PCA

رسته بندی پوشش گیاهی با روش تجزیه تطابق کانونیک (CCA) برای بررسی ارتباط بین عوامل محیطی و پوشش گیاهی از تحلیل تطبیقی متعارف استفاده شد، با بررسی جدول ۵ در می یابیم که محور اول با مقدار ویژه ۰/۱۴۸ در واقع ۷۱/۷ درصد تغییرات پوشش گیاهی را توجیه می کند و محور دوم با مقدار ویژه ۰/۰۴۶ حدود ۲۲/۲ درصد تغییرات را توجیه می کند. در شکل ۲ روی نقشه موقعیت رویشگاه‌های مختلف مشخص شده است، مهمترین عامل تفکیک رویشگاه‌های گونه ای که در خاک های ماسه ای با ماده آلی و هدایت الکتریکی اندک، احتمال حضور این گونه ها زیاد می شود. رویشگاه *Ag. intermedium-Ho. bulbosum* تحت تاثیر

اسیدیته و آهک خاک قرار دارد و حضور این رویشگاه ها با افزایش pH و کاهش شیب رابطه مستقیم دارد. با توجه به وضعیت رویشگاه های *He.sp-Ae.sp* و *As.siliquosus-Br.tectorum* نسبت به تیپ های دیگر در نمودار رسته بندی، حضور این رویشگاه ها با ماده آلی، هدایت الکتریکی، سیلیت و رس رابطه غیرخطی دارند به گونه ای که خاک های رسی با هدایت الکتریکی و ماده آلی بالا رویشگاه مناسبی برای این رویشگاه محسوب می شود. رویشگاه های *Ag.intermedium-As.siliquosus*، *Fe.ovina-Ag.intermedium*، *barbata-He.sp St. siliquosus*، *Go.torneforttii-Br.tectorum*، با شیب رابطه همبستگی معنی دار دارند و در خاک هایی با شیب بالا و آهک و اسیدیته اندک احتمال حضور این گونه ها افزایش می یابد.

جدول ۵- مقادیر ویژه و درصد واریانس مؤلفه‌های تأثیرگذار بر پراکنش پوشش گیاهی براساس آنالیز تطابق کانونی

مؤلفه‌ها	مقادیر ویژه	درصد واریانس	درصد تجمعی واریانس
۱	۰/۱۴۸	۷۱/۷	۷۱/۷
۲	۰/۰۴۶	۲۲/۲	۹۳/۸
۳	۰/۰۱۰	۴/۷	۹۸/۵

شکل ۲- رسته‌بندی پوشش گیاهی مراتع دنبلید طالقان در ارتباط با عوامل محیطی با روش CCA

عناصر در دسترس گیاه، ظرفیت نگهداری آب در خاک، چرخه مواد غذایی، تهویه، عمق ریشه‌دوانی گیاه و میزان هرز آبی که بعد از بارندگی بر روی سطح خاک جریان می‌یابد، در پراکنش پوشش گیاهی نقش به‌سزایی دارد. پژوهشگرانی از جمله (Pan Zhang, ۲۰۰۱, ۲۰۰۳) معتقدند که رطوبت قابل دسترس یکی از عوامل مؤثر بر استقرار گیاهان است. به‌طور کلی پوشش گیاهی ارتباط قوی با دما و رطوبت خاک دارد و دیگر فاکتورهای خاکی به صورت مستقیم و غیر مستقیم تحت تاثیر این دو پارامتر قرار می‌گیرند.

نتایج حاصل از روش‌های PCA, CCA بیانگر آن است که احتمال حضور رویشگاه‌های *As. Go. tornefortii-Br.* و *As. siliquosus-Br. tectorum* در خاک‌هایی با ماده آلی زیاد و آهک اندک بیشتر است.

نتایج بسیاری از مطالعات بیانگر آن است که میزان ماده آلی از دیگر عوامل مؤثر بر پراکنش جوامع گیاهی می‌باشد. (Bahmanyar, Pormajidian, ۲۰۰۷) به بررسی پراکنش اکولوژیکی گونه‌های شاخص و فاکتورهای ادافیکی مؤثر در

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج این تحقیق نشان داد که پراکنش پوشش گیاهی با میزان درصد شیب و برخی خصوصیات خاک مانند بافت، میزان ماده آلی همبستگی معنی‌دار دارند. یافته‌های حاصل از این پژوهش با یافته‌های پژوهشگرانی دیگر (Haghian و همکاران ۲۰۰۹؛ Tatian و همکاران ۲۰۱۰) مطابقت دارد. همانطور که قبلاً اشاره شد، رویشگاه‌های *Ag. intermedium* و *Ho. Bulbosum* در خاک‌های رسی با آهک نسبتاً بالا و شیب اندک حضور دارند.

در هر اکوسیستمی آب نقش مهمی در تغذیه گیاهان و موجودات زنده، تشکیل، تکامل و حاصلخیزی خاک دارد و در تحقیقات زیادی مشخص شده است که میزان رطوبت خاک نقش مهمی در پراکنش گونه‌های گیاهی دارد (Smith, ۱۹۹۹). با توجه به تفاوت میزان رطوبت در شیب‌های مختلف، شیب‌های متفاوت می‌تواند تأثیر چشمگیری بر روی رطوبت، حاصلخیزی و عمق خاک و در نتیجه پراکنش و رویش گیاهان داشته باشند، این تأثیر به ویژه در مناطقی که میزان بارندگی و رطوبت کم باشد قابل توجه است. همچنین درصد شیب و بافت خاک نیز به دلیل تأثیر در میزان رطوبت و

پاورقی ها

- 1- Canonical Correspondence Analysis
- 2- Principle Component Analysis
- 3- Bauyoucos Hydrometer Method
- 4- Conductivity Meter
- 5- Electrometric Method
- 6- Eigen Values

منابع مورد استفاده

- 1- Abd El-Ghani, M.M and Amer, W.M. (2003) Soil-vegetation relationships in a coastal desert plain of southern Sinai, Egypt. *Journal of Arid Environ*, Vol., 55, pp: 607-628.
- 2- Amiri, F. and Saddatfar, A. (2009) Using Ordination Method for Determination of Effective Environmental Factors on *Astragalus parrawinus* Species Establishment in Semi-Arid Regions of Iran. *Asian Journal of Plant Sciences*. Vol,8 ,pp:11-19.
- 3- Baruch, Z. (2005) Vegetation-environment relationships and classification of seasonal savannas in Venezuela. *Flora-Morphology, Distribution, Functional Ecology of plants*. Vol, 200, pp: 49-64.
- 4- Barrett, G. (2006) Vegetation communities on the shores of a salt lake in semi-arid Western Australia. *Journal of Arid Environments*. Vol, 67, pp: 77-89.
- 5- Bui, E.N. and Henderson, B.L. (2003) Vegetation indicators of salinity in northern Queensland. *Austral Ecol*. Vol, 28, pp: 539-552.
- 6- Comin, F. (2005) Multivariate analysis of semi-arid vegetation of southern Spain. *CSIS, Journal of Environment*, No.65, pp: 42-60.
- 7- Grabherr, G. Reiter, K and Willner, W. (2003) Towards objectivity in vegetation classification: the example of the Austrian forests. *Journal of Plant Ecol*. Vol, 169, pp: 21-34.
- 8- Gul, B. Weber, D.J and Khan, M.A. (2001) Growth, ionic and osmotic relations of an *Allenrolfea occidentalis* population in an inland salt playa of the Great Basin Desert. *Journal of Arid Environ.*, Vol, 48, pp:445-460.
- 9- Haghian, I. Ghorbani, J. Shokri, M. Jafarian, Z. (2009) Determination of Soil and Topography ration on Distribution of plant cover in Central Alborz area. *Journal of Range*. No, 3, pp:53-68.
- 10- Hajizadeh, A. (1990) *Agronomy Soil*. Press Azad Islamic university.
- 11- Heydari, M. Mahdavi, A. roshan Sina, A. (2009) Relation between physiography and soil characteristic with species groups in Meleh gavan (Ilam Province). *Journal of Forest and Spruce Investigation of Iran*, No,2, pp:35.
- 12- Jafari, M. Chahouki, M.A.Z. Tavili, A. and Azarnivand, H.

جنگل های شمال ایران در استان مازندران پرداخت، نتیجه نشان داد که الگوی پراکنش پوشش گیاهی ارتباط مستقیم با خصوصیات خاک مانند pH، وزن مخصوص خاک، بافت خاک، فسفر، ماده آلی و نیتروژن دارد. به طور کلی شرایط رویشگاهی و اکولوژیکی مورد نیاز هر گونه گیاهی ارتباط معنی داری با خصوصیات خاک دارد. ماده آلی یکی از قسمت های مهم خاک محسوب می شود که مقدار و نوع آن تحت تأثیر عوامل اقلیمی و پوشش گیاهی است. نقش بیوشیمیایی مواد آلی در خاک در ایجاد بستر مناسب برای فعالیت میکروارگانیسم ها و افزایش تعداد و تنوع فعالیت آنهاست.

نقش شیمیایی مواد آلی خاک، افزایش عناصر غذایی و ترکیبات آلی در خاک است که به سهم خود ظرفیت جذب و نگهداری عناصر غذایی را در خاک افزایش می دهد. اثر فیزیکی مواد آلی در خاک، افزایش در کلوئیدهای آلی خاک و افزایش سطح ویژه و افزایش ظرفیت تبادل خاک می باشد. علاوه بر این، بهبود ساختمان و افزایش ظرفیت نگهداری آب در خاک و به طور کلی بهبود شرایط فیزیکی خاک از اثرات مثبت ماده آلی موجود در خاک است (Hajizadeh, 1990).

رویشگاه های *Ag.intermedium-As.siliquosu, Fe.ovina- Ag. intermedium, barbata-He. Sp St. As. Siliquosus-He. Sp* بیشتر در خاک های ماسه ای با شیب بالا و آهک و شوری کمتر یافت می شوند. بررسی ارتباط بین شوری، رطوبت و مواد غذایی خاک و پراکنش پوشش گیاهی موضوع تحقیق بسیاری از محققان بوده است. در چین (Toth و همکاران 1995, Li, 1993) در ایران (Jafari و همکاران 2004) در استرالیا (Bui و Henderson, 2003) در ایتالیا (Silvestri و همکاران 2005) در مصر (Abd El-Ghani و Amer Serag, 2003) در اسپانیا (Rogel و همکاران 2001) و در آمریکا (Gul و همکاران 2001, Omer, 2004) به طور کلی نتایج حاصل از این تحقیقات بیانگر آن است که گرادیان شوری، رطوبت و مواد غذایی در دسترس در خاک مهمترین فاکتورهای کنترل کننده پراکنش پوشش گیاهی می باشند (Rogel و همکاران 2001).

به طور کلی گونه *St.barbata* گونه شاخص رویشگاه های *barbata- St. barbata_ As.siliquosus* و *St. barbata_ Ce.sp He. sp. St* می باشد، که با کاهش آهک، هدایت الکتریکی در خاک احتمال حضور این گونه افزایش می یابد. Jafari و همکارانش (2004) در بررسی در بررسی رابطه خصوصیات خاک با پراکنش گونه های گیاهی در مراتع استان قم، مهمترین عامل پراکنش گونه *St.barbata* را بافت و هدایت الکتریکی می دانند به گونه ای که حضور این گونه با کاهش هدایت الکتریکی و درصد آهک رابطه مستقیم دارد.

با توجه به موارد مذکور برای مدیریت پایدار مراتع حوزه آبخیز طالقان یکی از موارد مهم، شناخت پوشش گیاهی و بررسی رابطه آن با عوامل محیطی است تا بتوان از نتایج آن در زمینه معرفی گونه های گیاهی مناسب برای مناطق تخریب شده استفاده کرد. با انجام این تحقیقات می توان مؤثر بر استقرار گونه های گیاهی را شناسایی کرد و در برنامه های اصلاح و احیای مراتع از آنها استفاده کرد. از طرف دیگر با شناخت عوامل محیطی در هر منطقه می توان احتمال موفقیت یا شکست استقرار یک گونه گیاهی را پیش بینی کرد.

